

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/155/2017
Identifikačné číslo spisu:	3709202553
Dátum vydania rozhodnutia:	26.09.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Vladík
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3709202553.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ R., bývajúceho vo U., 2/ X. bývajúcej vo U. proti žalovanému Y., bývajúceho vo U., zastúpenému JUDr. Jiřím Choutkom, advokátom v Trenčíne, Štúrovo námestie 121, o určenie priebehu hranice pozemkov, vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 6 C 55/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 4. novembra 2015 sp. zn. 17 Co 626/2014, o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 17. augusta 2016 sp. zn. 17 Co 142/2016 a o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 17. augusta 2016 sp. zn. 17 NcC 7/2016, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 4. novembra 2015, sp. zn. 17 Co 626/2014 o d m i e t a.

II. Dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 17. augusta 2016, sp. zn. 17 Co 142/2016 o d m i e t a.

III. Dovolacie konanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 17. augusta 2016 sp. zn. 17 NcC 7/2016 z a s t a v u j e.

IV. Žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom zo 17. februára 2014 č. k. 6 C 55/2009-634 určil, že hranica medzi pozemkami parcelou KNC č. X „zastavané plochy a nádvoria“ o výmere 1142 m², zapísanou na LV č. XXXX. a parcelou KNC č. X „zastavané plochy a nádvoria“ o výmere 1178 m², zapísanou na LV č. XXXX k. ú. U., prebieha lomovými bodmi 125, 124, 76, 117, 119, 120, 50, 66, 97, 121 a 33, ktoré sú vyznačené vo vytyčovací náčrte znalkyne K. zo dňa 19.8.2013, ktorý je súčasťou znaleckého posudku č. 11/2012 a súčasťou rozsudku. O náhrade trov konania nerozhodol s tým, že o nich rozhodne samostatným uznesením do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Konštatoval, že žalobcovia žiadali súd, aby určil, že hranica medzi parcelami KNC č. X a KNC č. X k. ú. U., prebieha lomovými bodmi, ktoré budú vyznačené v geometrickom pláne súdom ustanoveného

znalca. Uviedli, že sú podielovými spoluvlastníkmi parcely KNC č. X a žalovaný je výlučným vlastníkom parcely KNC č. X. Medzi účastníkmi konania sú dlhoročné spory o priebeh hranice pozemkov, z čoho vyplývajú aj spory týkajúce sa stavieb postavených blízko predpokladanej hranice pozemkov. Žalovaný v priebehu konania uviedol, že sa domnieva, že na základe máp, ktoré existujú sa hranica dá vymerať. V roku 2008 vyzval žalobcov, aby si spoločne dali hranicu zamerať, čo žalobcovia odmietli. Na základe uvedeného súd konštatoval, že tak žalobcovia ako aj žalovaný boli ochotní rešpektovať dokumentáciu, ktorá slúži ako podklad na vytýčenie hranice medzi parcelami, ktoré sa nachádzajú na Správe katastra v Púchove. Ustanovil znalkyňu, ktorá uvedenú hranicu zamerala a doručila súdu vytyčovací náčrt, na základe ktorého môže hranicu zamerať ktorýkoľvek geodet. Takýto priebeh hranice určený lomovými bodmi nachádzajúcimi sa v jej vytyčovacom náčrte súd pojal do svojho rozhodnutia a určil, že lomové body nachádzajúce sa vo vytyčovacom náčrte K. tvoria hranicu medzi parcelami účastníkov konania. Naliehavý právny záujem na vedení sporu videl v tom, že právne postavenie žalobcov bez určenia hranice je ohrozené. Keďže priebeh hranice nebol zameraný, muselo byť konanie o vydanie dodatočného stavebného povolenia žalobcom na stavbu, ktorá sa nachádza na hranici pozemkov, prerušené a pokračovať v konaní bude možné až po právoplatnom skončení vo veci o určení hranice medzi parcelami účastníkov konania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 80 písm. c/ O.s.p., § 123, § 124 a § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania nerozhodol s tým, že o nich v zmysle ustanovenia § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnom skončení veci.

2. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo 4. novembra 2015 sp. zn. 17 Co 626/2014 rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

3. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 17. augusta 2016 sp. zn. 17 Co 142/2016 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie. Rozhodol, že žalobcovia 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 17. augusta 2016 sp. zn. 17 NcC 7/2016 rozhodol, že sudca Okresného súdu Považská Bystrica R. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci.

5. Žalovaný podal 28.12.2015 dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu a dovolanie voči obom vyššie uvedeným uzneseniam odvolacieho súdu 28. novembra 2016. Namietal, že rozsudok odvolacieho súdu je nesprávny a nezákonný, pretože trpí vadami v zmysle ustanovenia § 237 písm. c/, f/ a g/ O.s.p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.). Žiadal, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a odvolacieho súdu a vec vrátil na ďalšie konanie. Pokiaľ ide o dovolanie proti obom uzneseniam krajského súdu, dovolateľ navrhol, aby dovolací súd zrušil predmetné uznesenia ako aj rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 6 C 55/2009-798 a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

6. Žalobcovia 1/ a 2/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedli, že súhlasia s rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorý rozhodol spravodlivo a správne.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C.s.p.).

8. Vzhľadom k tomu, že dovolanie pokiaľ ide o rozsudok odvolacieho súdu bolo podané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 C.s.p., na základe ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, avšak právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Prípustnosť dovolania žalovaného preto

posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 238 O.s.p. účinného do 30. júna 2016.

9. Dovolanie žalovaného smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Rozsudky odvolacieho súdu, proti ktorým bolo dovolanie prípustné, boli uvedené v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p.. Dovolanie žalovaného nesmeruje proti rozsudku, ktorý bol uvedený v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nevyplyva.

10. Predmetné dovolanie by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám, ktoré boli uvedené § 237 O.s.p.. Žalovaný v dovolaní tvrdil, že konanie je zaťažené vadami, ktoré boli uvedené v § 237 ods. 1 písm. c/, f/ a g/ O.s.p.. Existencia týchto väd ale nevyšla v dovolacom konaní najavo, ako vyplynulo z obsahu spisu.

11. Pokiaľ ide o námietku, že rozsudok odvolacieho súdu nebol verejne vyhlásený, z obsahu spisu (č. 1. 739 až 741) vyplýva, že táto námietka dovolateľa nie je dôvodná.

12. Dovolateľ namietal, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tzv. iná vada konania v súlade s doterajšou konštantnou judikatúrou najvyššieho súdu nezakladala procesnú prípustnosť podaného dovolania (viď R 37/1993 a niektoré ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011). Dovolací súd mohol pristúpiť k preskúmaniu tohto dovolacieho dôvodu len v procesne prípustnom dovolaní, čo však nie je prípad prejednávanej veci.

13. Dovolateľ v dovolaní zároveň namietal, že rozhodnutia súdov nižšej inštancie sú po právnej stránke nesprávne. Nesprávne právne posúdenie veci súdom však prípustnosť dovolania nezakladalo (viď R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014), preto sa týmito námietkami dovolací súd nemohol zaoberať.

14. Pokiaľ ide o dovolanie dovolateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 17. augusta 2016 sp. zn. 17 Co 142/2016, keďže toto dovolanie bolo podané za účinnosti Civilného sporového poriadku, spísal ho dovolateľ sám, bol viackrát súdom prvej inštancie vyzvaný v zmysle ustanovenia § 429 ods. 1 CSP, aby zabezpečil spísanie dovolania advokátom, takisto najvyšší súd ho 31.1.2017 a 25.4.2017 vyzval k odstráneniu tohto nedostatku, ale bezúspešne. Keďže dovolateľ neodstránil vyššie uvedený nedostatok dovolania (spísanie dovolania advokátom), dovolací súd odmietol jeho dovolanie v zmysle ustanovenia § 447 písm. e/ C.s.p..

15. Napokon pokiaľ ide o dovolanie dovolateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 17. augusta 2016 sp. zn. 17 NeC 7/2016 (dovolanie podané za účinnosti C.s.p.) dovolací súd zistil, že podmienky prípustnosti dovolania nie sú splnené.

16. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“). Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C.s.p. platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 C.s.p.], prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval v zmysle vyššie uvedeného § 470 ods. 1 C.s.p. už podľa tohto zákona.

17. V zmysle § 161 ods. 1 C.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

18. Podľa § 419 C.s.p. je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutím odvolacieho súdu sa rozumie rozhodnutie vydané krajským súdom (§ 34 C.s.p.) alebo Najvyšším súdom Slovenskej republiky (v sporoch z abstraktnej kontroly v spotrebiteľských veciach

podľa § 31 C.s.p.) v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Dovoláním preto nemožno napadnúť žiadne iné súdne rozhodnutie.

19. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle tohto ustanovenia môže strana sporu napadnúť dovolaním iba rozhodnutia „odvolacieho“ súdu. V danom prípade však dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým Krajský súd v Trenčíne rozhodoval o vylúčení sudcu Okresného súdu Považská Bystrica R., teda nerozhodoval ako súd odvolací, ale ako súd nadriadený Okresnému súdu Považská Bystrica. Dovoláním je teda napadnuté rozhodnutie iného než odvolacieho súdu, ktoré nie je spôsobilým predmetom dovolania v zmysle ustanovenia § 419 C.s.p..

20. Z vyššie uvedeného vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní smerujúcemu proti rozhodnutiu krajského súdu ako nadriadeného súdu a nie je tu ani iný príslušný súd, príp. orgán, ktorý by bol na prejednanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku príslušný a ktorému by bolo možné vec postúpiť.

21. Keďže nedostatok funkčnej príslušnosti súdu je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní žalovaného bez ďalšieho zastavil (§ 161 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 438 ods. 1 C.s.p.).

22. Dovolací súd žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo im žiadne trovy nevznikli.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.